

αίματα, κλείσε το παράθυρο.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Διψάω.

ANNA.—Πιέ. Έχει νερό σ' αυτό το ποτήρι.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Πού;

ANNA.—Έκει. Είναι ακόμα μισοπιωμένο.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Ήπια ή Μαλλαιν σ' αυτό το ποτήρι;

ANNA.—Ναί! Ίσως.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Δεν υπάρχει άλλο ποτήρι;

(*Λύνει το νερό που μένει και πλύνει το ποτήρι*)

ANNA.—Όχι, τί κάνεις;

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Αυτή πέθανε. (*Εδώ ακούγονται αλλόκοτα ψαλλίματα κι' άγγιγματα νεχιών στην πόρτα.*) "Α!

ANNA.—Ψάχνουν στην πόρτα!

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Ψάχνουν! Ψάχνουν!

ANNA.—Σώπα.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Δεν είναι ένα χέρι μόνο!

ANNA.—Δεν ξέρω τί είναι.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Τό νοῦ μας! "Ω! ὦ! ὦ!

ANNA.—Τί έχεις; Θλί πέρης. Πιέ, πιέ λίγο.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Ναί! ναί!

ANNA.—Θά υπή!

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Αυτός... αυτός... πού...

(*Κάνει τή χειρονομία 'κεινοῦ πού ψίχνει*)

ANNA.—"Ακου. Ψάλλουν...

ΦΩΝΗ (*Μισ' στοῦ διαδρόμου.*)—'Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε! Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

ANNA.—'Η ἐφτά καλόγηρες πᾶνε στή κουζίνα.

ΦΩΝΑΙ (*μέσ' στοῦ διαδρόμου.*)—Γενηθήτω τὰ ὄσα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου!

(*Ὁ βασιλεὺς ἀφίνει νὰ πέσουν τὸ ποιητὴ κι' ἡ καρφάρα*)

ANNA.—Τί ἔκανες;

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Δέ φταίω ἐγώ...

ANNA.—Θάχουν ἀκούσει τὸν κρότο. Θά μπουν μέσα...

ΦΩΝΗ (*πού ἀπομακρύνεται μέσ' στοῦ διαδρόμου.*)—'Εάν ἀνομιᾶς παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ANNA.—Περάσανε πᾶνε τὴν κουζίνα.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Θέλω νὰ πάω κι' ἐγώ! Θέλω νὰ πάω κι' ἐγώ!

Θέλω νὰ πάω μαζί τους! ἄνοιξε μου τὴν πόρτα!

(*Παίει πρὸς τὴν πόρτα*)

ANNA.—Συγκρατῶντάς των. Τί κάνεις; πού πᾶς; Τρελλάθηκες;

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Θέλω νὰ πάω μαζί τους. Είναι τώρα στοῦ λιβάδι... Είναι στὸν ὄχο τοῦ βίλλτου... Φυσαίει ἀέρας βροχῆς! ἔχει νερό! ἔχει ἀέρα! "Αν τουλάχιστο τὴν σκοτώνες ὅζω! Μὰ ἐδῶ μέσα, σὲ μιὰ τόση καμαρούλα! Σὲ μιὰ φτωχὴ καμαρούλα! Θ' ἀνοίξω τὰ παράθυρα...

ANNA.—Μὰ βροντᾶει!... Τρελλάθηκες; Θά ἔκανα καλύτερα ἂν ἐρχόμουν μόνη μου.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Ναί! ναί!

ANNA.—Δὲν ἔλυνες τὰ χέρια σου, ἔτσι; 'Αλλὰ τώρα...

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Δὲ τὴ σκότωσα ἐγώ! Δὲν τὴν ἔχω ἀγγίξει! 'Εσύ τὴ σκότωσες! ἐσύ! ἐσύ! ἐσύ!

ANNA.—Σώπα! σώπα. Θά τὰ δοῦμε κατόπι. Μὰ μὴ φωνάζεις ἔτσι.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Μὴ πῆς; πιά πῶς εἶμ' ἐγώ, γιὰ τὴ σκότῶνω κι' ἐσένα! 'Εσύ! ἐσύ!

ANNA.—Μὰ μὴ φωνάζεις σὰ δαιμονισμένος! 'Ακούγεσαι ὡς τὴν ὄχο τοῦ διαιδρόμου.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—'Ακούγομαι.

(*τυποῦν σὴν πόρτα*)

ANNA.—Χτυπᾶνε! Μὴ κουνιέσαι!

(*χτυποῦν*)

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Τί θί γίνη; τί θά γίνη τῶρα;

(*χτυποῦν*)

ANNA.—Σβύσε τὸ φῶς.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—"Ω!

ANNA.—Σοῦ εἶπα νὰ σβύσης; τὸ φῶς.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Όχι.

ANNA.—Θά τὸ σβύσω μόνη μου.

(*Σβύνει τὸ φῶς. Χτυποῦν*)

Η ΠΑΡΑΜΑΝΑ, (*μέσ' στοῦ διαδρόμου*)—Μαλλαιν! Μαλλαιν!

ANNA (*Μέσ' σὴν κάμαρα*).—'Η παραμάνη.

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—"Ω! ὦ! ἡ παραμάνη! ἡ καλή, ἡ καλή παραμάνη!

Θέλω νὰ δῶ τὴν παραμάνη! "Ας ἀνοίξουμε! "Ας ἀνοίξουμε!

ANNA.—Μὰ σώπα λοιπόν! γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, σώπα!

Η ΠΑΡΑΜΑΝΑ, (*μέσ' στοῦ διαδρόμου*). Μαλλαιν! Μαλλαιν! Μὴ κῶσ κομάσαι;

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ.—Ναί, ναί, ναί. ὦ!

ANNA.—Σώπα!

Η ΠΑΡΑΜΑΝΑ, (*μέσ' στοῦ διαδρόμου*).—Μαλλαιν!... φτωχοῦλά μου Μαλλαιν! Δὲ μοῦ ἀπαντᾷ; Δὲ θέλεις νὰ μοῦ ἀπαντήσης;

Μοῦ φαίνεται πῶς κοιμάται βαθεῖά. (*Ἀκολουθεῖ*)

ΠΡΟΒΕΚΕΣΤΑΤΑ

Τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ ΓΟΝΖΑΛΕΣ:

"Η ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ Θ ΘΑΝΑΤΟΣ,"

Παθητικώτατον, αἰσθηματικώτατον, τραγικώτατον

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΜΠΛΑ

(*Τοῦ θρυλικοῦ "Αραβα ἤρωα
καὶ βάρδου "Ανταρ*)

Πῶς θὰ ὑπερασπιθῆ τὴν "Αμπλα.

Σταματησε τὰ δακρυῖά σου μὴν τυχὸν καὶ μοῦ λιγώσουν τὴν καρδιά, γιὰτι εἶμαι κίολας ἀρρωστος ἀπ' τοὺς καιμούς τῆς ἀγάπης. "Ω "Αμπλα! Μὴ φοβάσαι τίποτα πιά, γιὰτι ἔνα μανιακὸ καὶ τρομερὸ λιοντάρι σὲ προσετατεύει.

"Ενα λιοντάρι πού μπρός του ταπεινώνονται κι' οἱ πιδ γέναιτοι, καὶ λιποθυμοῦν τὴ μέρα τῆς μάχης. "Ω "Αμπλα, ὁ πόνος κι' ὁ χωρισμός σου με σκοτώνουν. "Αχ! "Ας ἤθελε ὁ καλὸς θεὸς νὰ μᾶς φέρῃ τὸν ἕνα κοντὰ σὸν ἄλλον! Σήμερα θὰ σὲ ὑπερασπισθῶ, ἐσένα, ἐλπίδα μου, με τὸ σπαθί μου πού σιχίζει τῆς ἀτσαλένιες περικεφαλαίες. "Ω "Αμπλα, κύταξε τὰ κατορθώματά μου καὶ τὰ κατορθώματα τῶν ἄλλων. Σφούγγισ ἀπ' τὰ μάτια σου τὰ δάκρυα πού σ' ἀσχημίζουν. Θά ποτίσω τὸ σπαθί μου με τὸ αἷμά τους, καὶ με τῆς σάρκες τους θὰ χορτάσω τὰ πουλιά, τοὺς λύκους καὶ τῆς λάμιες. Θὰ χαρῆς ὅταν ἀποκούσω τῆς ἐπιθέσεις τους, κι' ὅταν ὁ ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς τους σκοτωθῆ, τότε ὄλοι θὰ μάθουνε πῶς ὁ ἐχθρὸς μου ποδοπατήθηκε χάμου στὴ σκόνη καὶ πῶς ἡ τιμὴ κι' ὁ σεβασμὸς περιστοιχίζουν ἐκείνην πού ὑπερασπίζομαι. "Η προσπάθειές μου ὑψώνονται ὡς στὸν ἔρδομο οὐρανό, καὶ μιταχειρίζομαι τὴ δύναμι τοῦ μπράτσου μου γιὰ κείνους πού ἔχουν τῆς ἐλπίδες τους σὲ μένα.

"Η ὁμορφιά τῆς "Αμπλας

Καταξέσχε τῆς καρδιές με τῆς σαίτες τῶν ματιῶν της.

Τὸ Φεγγάρι τοῦ Μπαϊράμιου ἀνατέλλει στὰ στήθια της.

"Η περπατησιά της, πού μοιάζει σὰν τὴν περπατησιά ἐλαφίνας, ἀρρωστο με κάνει, ἂν καὶ κρύβω τὴν ἀρρώστια μου.

Βλέποντας τὴν εὐλυγισία τῆς κορροστασίας της εἶπα: Είναι κλαδί ταμαριντιάς πού ταλαντεύεται ἀπὸ ἕνα ἐλαφρὸ ἀεράκι.

Βγάξω μιὰ κραυγὴ καὶ λέω: «Εἶναι ἕνα τρομαγμένο ἐλαφάκι πού χάθηκε στὴν ἔρημο».

"Ἐφυγε κι' εἶπα: «Εἶναι τ' ὀλόγιμο φεγγάρι πού ἔχει γιὰ στεφάνι τὴ ζώνη τοῦ "Ωρίωνα.»

Σήκωσε τὸν πέπλο της καὶ εἶπα: «Νὰ ὁ ἥλιος πού ἦτανε κρυμμένος στὰ μάτια ἐκείνων πού κυτιάζουν.»

Χαμογέλασε κι' ἄφησε νὰ φανοῦν δυὸ σειρές μαργαριτάρια πού ἡ λάμψη τους γιαιτρύει τῆς ἀρρώστιας τῶν δυστυχισμένων ἐραστῶν.

Γονάτισε γιὰ νὰ προσκυνῆσῃ τὸ θεὸ καὶ τὸ μεγαλεῖο ἐκείνων πού εἶναι οἱ πιδ μεγάλοι σὲ τοῦτον τὸν κόσμῳ κλονίστησε.

"Ω "Αμπλα! Τίποτα ἄλλο δὲν κάνει ὁ πόνος παρὰ νὰ διπλασιάζῃ τὴν ἀγάτη μου. Τὸ θάρρος μου ἀποφάσισε νὰ τὸν ὑποφέρῃ, ὅποια κι' ἂν εἶναι ἡ τύχη πού με προσμένει.

"Εγκώμια

Αὐτὴ με κάνει ν' ἀγαπῶ τὸν ἀέρα τῶν βουνῶν, κι' εἶναι τὸ βλέμμα της ἐκεῖνο πού με ὀρπιεῖ στὰ χεῖλη τοῦ τάφου.

"Όταν ὁ ἥλιος βυσιλεύῃ, τῆς λέει: «Σήκα, κι' ἡ γῆ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ φωτίζεται ἀπ' ὄλες τῆς φωτιές τῆς μέρας.»

Καὶ τὸ φεγγάρι τῆς λέει: «Τί ἀνάγκη εἶναι νάβγω; "Η λάμψη σου εἶναι τόσο γλυκεῖά ὅσο κι' ἡ δικιά μου. Παρουσιάσου κι' ἡ νύχτα θὰ ξαναβρῆ τὸν πυρὸς της.»

"Η ταμαριντιά με τὰ χαριτωμένα κλαδιά της ντρέπεται γιὰ τὸν ἑαυτὸ της, ἅμα τὴ βλέπει νὰ προχωρῆ.

Κάθε ματιὰ της εἶναι ἕνα βελος κι' ἡ μπουκλές τῶν μαύρων της μαλλιών εἶναι ἀλυσίδες.

"Ω κόρη τοῦ Μάλεχ! "Ενα μόνο φιλι ἀπὸ σένα θὰ με γι'ιτρευε ἀπ' ὄλους τοὺς καιμούς μου.

Σιμώνοντας στὸ σατηῆρί σου, θὰ προσκυνῆσω ἀπάνω στῆς σκόνης πού ἔχει πατήσει τὸ πόδι σου.

(*Ἀπὸ τὸ "Αραβικόν*)

K. ΤΡΙΚΟΓΛΙΔΗΣ

Προηγούμενα φύλλα τοῦ «Μπουκέτου» πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 2 00 δραχμάς ἕκαστον.